

han anseer for rigtigt at gjøre gjældende for Fremtiden; det glæder mig derfor at see, at der ved de fremtidige Budgetter vil finde en Overensstemmelse Sted mellem det høivelbaarne Medlem for Ribe, Finantsministeren, og mig. —

Finantsministeren: Det gjør mig ondt, at jeg ikke kan lade det ærede Medlem blive i sin Glæde med Hensyn til den omtalte Overensstemmelse; thi jeg har ikke givet disse forskjellige Tilfagn, som det ærede Medlem synes saaledes at ville tage til Indtægt, men om hvilke Rigsdagstidenden nok vil vise, at der aldeles ikke fra min Side har været Tale. Jeg har ingenlunde sagt, at det blot var for nærværende Budgets Vedkommende, at man ikke kunde tage saadanne almindelige Bemærkninger af den ærede Rigsdagsmand tilfølg; jeg har sagt: Man kan ikke tage dem tilfølg, saalænge man befinder sig i en Overgangstilstand, og man ikke veed, hvorlænge denne Overgangstilstand vil være. Om den kan være forbi næste Gang der skal forelægges Finantsforslag, saaledes at dette kan være beregnet for en for hele Monarchiet bedre ordnet Tilstand, er et Spørgsmaal, hvorom jeg aldeles ikke har udtalt mig. Forsaavidt man her er kommen tilbage til Spørgsmaalet om de 2 Femtedeles indirecte Bevilgelse, saa skal jeg aldeles henholde mig til, hvad jeg tidligere har bemærket; man har aldeles ikke Noget her at gjøre med de 2 Femtedele eller paa hvilken Maade de ere komne tilstede; man kan være ganske rolig for, at de øvrige Statsdele, som befinde sig under Hans Majestæts Scepter, ville være tilstrækkeligt istand til ved deres Indtægtskilder at bære den paa dem retfærdigt faldende Deel. Men man maa holde sig reent fri for den Tanke, at man, ved her at votere 3 Femtedele til de fælles Udgifter, i mindste Maade har udøvet nogensomhelst Medudgiftsbevillingsret med Hensyn til de 2 Femtedele.

Meier: Det er vistnok aldeles naturligt, at, naar man tager et saadan Document, som denne Finantslov i Haanden, man først strax seer efter, hvorledes den finantsfelle Status og Tilstand er, og det var derfor ønskeligt, om man kunde see det paa en let og hurtig Maade, at man strax kunde faae en Oversigt over det Hele, og det er med Hensyn hertil, at jeg øns-

ker at meddele nogle Bemærkninger. Der savnes for det Første en Forbindelse eller Tilknytning til tidligere Finantslove eller til Finantsloven fra forrige Aar; man kan altsaa ikke see, hvor stor Kassebeholdningen er, og med Hensyn til Kassebeholdningen maatte jeg bemærke, at, saasom nu Indtagter og Udgifter ere deelte og adskilte i en Sum, som er fælles for hele Monarchiet, og i en Sum, som er særskilt for Danmark, saa maatte dette vel ogsaa være Tilfældet med Kassebeholdningen, at man nemlig kunde see, hvor stor en Deel af Kassebeholdningen der er fra de fælles Anliggender, og hvor stor en Kassebeholdning der er fra Kongerigets egne Anliggender; dette er nemlig ønskeligt under Inddelingen i fælles Udgifter og særskilte Udgifter, saaledes som de nu ere adskilte her i denne Finantslov. Jeg skal ikke tale om, hvorvidt denne Adskillelse er rigtig; jeg antager, at den efter Forholdene er rigtig, ligesom jeg antager, at den vil være aldeles upræjudiceerlig for Fremtiden; men saaledes som Adskillelsen nu er, saa er det vist, at i Indtægtsposterne ere de særlige Udgifter langt større, end de ere i Udgiftsposterne; dette grundder sig naturligtvis paa, at de Udgifter, som blive de højeste Summer, nemlig til Pensionsvæsenet og Armeen, Statsgælden, Hoffet og saadanne Gjenstande, som fordre mange Udgifter, gaae paa de fælles Anliggender, hvorimod de andre, som ikke løbe saa høit op, gaae paa de særskilte Udgifter; saaledes vil man ved en løselig Beregning over Fordelingen finde, at kun en Syvendedeel af den Sum, som er Indtægtssum, er for Kongerigets Andeel af de fælles Anliggender, hvorimod sex Syvendedele af Indtægterne ere for Kongerigets særskilte Indtagter. Omvendt forholder det sig, naar man gjør en Beregning over Udgiftsposterne, saa ere idetmindste fem Syvendedele af den hele Udgiftssum den Deel, som udgjør Danmarks Dvotum af de fælles Anliggender, hvorimod kun to Syvendedele, eller saa omtrent, er den Sum, som udgjør Udgifterne for Kongerigets egne Anliggender. Som Følge deraf vil der altid være bestandigt Tilflugt fra den særskilte Kasse til den fælles Kasse; derfor mener jeg, at det var hensigtsmæssigt, om man ogsaa havde dem adskilte, at man kunde see Kassebe-